

Lesninger 4. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning 5 Mos 18,15–20

Jeg vil la det fremstå en profet, og jeg vil legge mine ord i hans munn

Moses talte til folket og sa:

Av ditt eget folk, av dine landsmenn, vil Herren din Gud la det fremstå blant dere en profet som meg. Ham skal dere høre på. Det var dette du bad Herren din Gud om ved Horeb den dag dere var samlet der. Du sa: «Jeg kan ikke lenger høre på Herren min Guds røst, og denne veldige ild kan jeg ikke lenger se på; for da må jeg dø.»

Da sa Herren til meg: «De har rett i det de sier. Av deres landsmenn vil jeg la det fremstå en profet som deg iblant dem. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg befaler ham.

Den som ikke hører på de ord han taler i mitt navn, ham vil jeg kreve til regnskap. Men drister en profet seg til å tale noe i mitt navn som jeg ikke har befalt ham, eller taler han i andre guders navn, da skal den profeten dø.»

Responsoriesalme Sal 95 (94), 1–2. 6–7. 8–9

Omkved: Lytt til hans røst i dag.
Forherd ikke deres hjerter.

Kom, la oss juble for Herren,
rope av glede for Gud, vår frelser.
La oss tre frem for hans åsyn med lovsang,
syng hans pris med salmer.

Kom, la oss tilbe og kaste oss ned,
knele for Herrens, vår Skapers åsyn,
for han er vår Gud.
Vi er det folk han fører, den hjord han leder.

Lytt til hans røst i dag,
forherd ikke deres hjerter
som på fristelsens dag i ørkenen,
da deres fedre satte meg på prøve,
skjønt de hadde sett min gjerning.

2. lesning 1 Kor 7,32–35

Den unge pike er innstilt på det som hører Herren til, og på å være viet ham

Brødre, jeg vil at dere skal være fri for bekymringer.

Den ugifte er innstilt på det som hører Herren til, og på å være ham til lags; men den som er gift, tenker på det som hører verden til, og på å være sin hustru til lags, og dermed står han splittet. Likeså den kvinne som er uten mann, og den unge pike, – de er innstilt på det som hører Herren til, og på å være viet ham både med legeme og sjel. Men hun som er gift, er opptatt av det som hører verden til, og av å være sin mann til lags.

Jeg sier dette til deres eget beste, ikke for å snøre dere inn i noe bånd, men for å hjelpe dere til å føre et sømmelig liv, fast knyttet til Herren, uten noe som forstyrrer dere.

Halleluja Matt 4,16

Halleluja.

Det folk som satt i mørke, et veldig lys har det fått se.

Halleluja.

Evangelium Mark 1,21–28

Han talte som en mann med myndighet

En sabbat gikk Jesus inn i synagogen i Kafarnaum og underviste. Folk ble slått med undring over hans lære, for han talte som en mann med myndighet, og ikke som de lovkyndige.

Da var det nettopp i synagogen en mann med en vanhellig ånd, som gav seg til å rope: «Hva vil du oss, Jesus fra Nasaret? Er du kommet for å ødelegge oss? Jeg vet hvem du er – Guds Hellige!»

Men Jesus befalte den skarpt: «Ti stille, og kom ut av ham!» Da rev og slet ånden voldsomt i mannen, og fór ut med et høyt skrik.

Alle ble rystet og forferdet, så de begynte å spørre hverandre hva dette vel kunne være: «En ny lære? Og det med myndighet bak seg! Til og med demonene må jo lystre når han befaler!» Og hurtig spredtes ryktet om ham overalt, over hele Galilea.